

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/396/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813215822
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813215822.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: V. a.s., so sídlom E. XXXX/Xb, K. 4, P. republika, F.: XX XXX XXX, zastúpený E., E. & K. s.r.o., M. kancelária, so sídlom S. J. XX, F.: XX XXX XXX, G., proti odporkyňi: L. G., trvale bytom M. V. XXX/X, K., toho času bytom H. XXX, V., P. republika, o zaplatenie 17 375,08 CZK s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. februára 2014, č.k. 13C/11/2014-58 takto

rozhodol:

Odvolicie konanie **z a s t a v u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.07.2013, ktorý bol doručený súdu dňa 24.07.2013, domáhal proti odporkyňi zaplatenia 17 375,08 CZK s príslušenstvom tvoriacim zmluvný úrok a úrok z omeškania. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd podľa § 172 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platobným rozkazom zo dňa 10.10.2013, č. k. 5Ro/353/2013-33, ktorý sa nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporkyňi, a preto platobný rozkaz súd podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uznesením zo dňa 19.12.2013, č. k. 5Ro/353/2013-54, zrušil. Navrhovateľ označil bydlisko odporkyne v návrhu na začatie konania ako M. V. XXX/X, K.. Na tejto adrese odporkyňa zásielky nepreberá, podľa oznámenia poštového doručovateľa je odporkyňa na uvedenej adrese neznáma. Následne súd zisťoval pobyt odporkyne. Podľa správy Registra obyvateľov SR je trvalý pobyt odporkyne totožný s v návrhu označeným bydliskom, odporkyňa prechodný pobyt hlásený nemá. Lustráciou v Sociálnej poisťovni sa novú adresu odporkyne nepodarilo zistiť. Odporkyňa nie je vedená v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec, ani ako zamestnávateľ, či poberateľ dávok sociálneho poistenia, nie je evidovaná na ÚPSVaR Prievidza ako uchádzač o zamestnanie alebo poberateľ sociálnych dávok. Podľa správy OO PZ Prievidza bolo zistené, že odporkyňa sa zdržiava v P. republike na adrese H. 14X v okrese V., ktorú skutočnosť súd potvrdila aj matka odporkyne. Mal za to, že medzinárodnú súdnu príslušnosť /právomoc/ v danej veci je treba posudzovať v zmysle čl. 16 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2010 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“), pretože prejednávacia vec je sporom zo spotrebiteľskej zmluvy a uvedené ustanovenie ukladá navrhovateľovi povinnosť uplatniť svoj nárok proti spotrebiteľovi na súde toho členského štátu, v ktorom má odporca (spotrebiteľ) bydlisko. Z doterajších zistení súdu však vyplýva, že odporkyňa faktické bydlisko ako miesto, kde sa zdržiava s úmyslom zdržiavať sa, na území Slovenskej republiky nemá. Súdu sa podarilo zistiť, že odporkyňa sa zdržiava v Českej republike. Na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať, je povinný v zmysle § 103 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prihliadať kedykoľvek počas konania. Medzi základné podmienky konania, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť, patrí podmienka právomoci súdu. V širších súvislostiach súd prvého stupňa uviedol, že k aplikácii Nariadenia je potrebné, aby išlo o spor s medzinárodným prvkom, ktorý je v danej veci daný tým, že navrhovateľ je právnickou osobou so sídlom

v Českej republike, ktorý sa domáha nároku na území Slovenskej republiky. Z hľadiska teritoriálnej a časovej pôsobnosti je zrejmé, že Nariadenie sa vzťahuje na oba zmluvné štáty Českú republiku ako i Slovenskú republiku, a to počnúc 01.05.2004. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti Nariadenia, pretože ide o spor zo zmluvy o úvere, ktorý je typickým obchodným vzťahom, ktorý však je zároveň i vzťahom spotrebiteľským. Podľa § 16 ods. 2 Nariadenia zmluvný partner môže podať žalobu proti spotrebiteľovi len na súde členského štátu, na území ktorého má spotrebiteľ bydlisko. Zo zmluvy o úvere z 03.09.2010 vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver, pričom odporkyňa nebola identifikovaná ako podnikateľ. Ide teda o poskytnutie úveru v zmysle čl. 15 ods. 1 písm. b/ Nariadenia. Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že Nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to i tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti /právomoci/ smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný pred vhodným súdom. Tým je v zmysle čl. 2 Nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Tento princíp je v zmysle čl. 16 ods. 2 Nariadenia posilnený tak, že súdy daného štátu v sporoch so spotrebiteľských zmlúv majú obligatórnu príslušnosť. Konanie proti osobe neznámeho pobytu za stavu, že odporkyňa ako spotrebiteľ nemá bydlisko na území Slovenskej republiky, právomoc súdu nie je založená ani v zmysle čl. 24 Nariadenia, zjavne horeuvedený princíp porušuje. Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v nedostatku právomoci (§ 7 Občianskeho súdneho poriadku a Nariadenie) súdu v danej veci konať, súd podľa čl. 26 ods. 1 Nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil. O postúpení veci príslušnému orgánu súd nerozhodol, nakoľko v danom prípade zastavil konanie pre nedostatok medzinárodnej právomoci, pričom mal za to, že právomoc konať v predmetnej veci majú súdy v Českej republike, kde je bydlisko odporkyne, ktorá je v predmetnom vzťahu spotrebiteľom. O vrátení súdneho poplatku súd rozhodol podľa § 11 ods. 1 a 4 Zákona o súdnych poplatkoch tak, že navrhovateľovi vrátil nekrátený súdny poplatok vo výške 40 eur, keďže zastavil konanie pre nedostatok právomoci a na jeho vrátenie upravil Daňový úrad Bratislava vzhľadom k tomu, že ide o vrátenie súdneho poplatku do Českej republiky. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uplatnil nárok na náhradu trov konania. Keďže súd zastavil konanie pre nedostatok právomoci, o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 prvá veta a § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že postupoval tak v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ako aj s ustanoveniami Nariadenia, keď podal návrh na začatie konania na Okresný súd Prievidza, nakoľko mu bolo ako posledné známe trvalé bydlisko žalovanej na adrese M. V., K., Slovenská republika. Zastával preto názor, že nemôže byť na jeho úkor, ak si odporkyňa neplní svoje zákonné a zmluvné povinnosti. Ak by totiž súd zastavil konanie z dôvodov, ktoré sú dôsledkom skutočnosti, že odporkyňa zmenila bydlisko a toto neoznámila ani ohlasovní, ani žalobcovi, porušil by tým jeho právo na súdnu ochranu a inú právnu ochranu, ako aj jeho právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej uviedol, že ak by aj následne podal návrh na začatie konania v Českej republike z dôvodu, že sa tam odporkyňa aktuálne zdržiava, nemožno na základe správania sa odporkyne vylúčiť, že opätovne svoje bydlisko zmení bez toho, aby si splnila svoju zákonnú, či zmluvnú oznamovaciu povinnosť. Konanie začaté na základe návrhu podaného v Českej republike by tak trpelo nedostatkom podmienky konania a bol by nútený návrh podať na inom súde. Dostal by sa tak do bezvýhodnovej situácie, kedy by nemal možnosť uplatniť svoje právo z dôvodu, že odporkyňa neustále mení svoje bydlisko a tak mu v podstate znemožňuje obrátiť sa na príslušný súd.

Písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trenčíne dňa 22.05.2014 navrhovateľ oznámil, že berie podané odvolanie v celom rozsahu späť, žiadal o zastavenie konania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že o odvolaní navrhovateľa nebolo doposiaľ odvolacím súdom rozhodnuté, bolo možné vziať odvolanie späť.

Podľa ust. 207 ods. 2, 3 O.s.p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znovu. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Zo strany navrhovateľa došlo k účinnému späťvzatiu celého odvolania, preto odpadol predmet odvolacieho konania a odvolací súd v zmysle ust. § 207 ods. 3 O.s.p. konanie o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko odporkyňa návrh na ich priznanie nepodala a z obsahu spisu vyplýva, že jej žiadne trovy preukázateľne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.